

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Det er Stævnemødets Time (DK)

Citation: Jacobsen, J. P.: "Det er Stævnemødets Time (DK)", i Jacobsen, J. P.: *Lyrik og prosa*, udg. af Jørn Erslev Andersen ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjp08val-shoot-workid63753/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Lyrik og prosa

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Nedover Søjlerne, rodfæstet i dem,
Løbe de tornede Ranker,
Leger det flimrende Løv
Af den Plante, hvis purpurgyldne Roser
Alle Sydens Kvinder elske.
Mange Mænds Vej gaar forbi de Søjler,
Alle Mænds Blikke vogte paa Rosen.
Mange Blomster bær den,
Og højt er de baarne.
Dog før Dag er vel begyndt,
Er dens Blomster forbi.

Men Lauren har [alle sine Blade.]

Det er Stævnemødets Time

Det er Stævnemødets Time,
Det er Stævnemødets Time!
I en stor og gylden Stime
Stryger Lyset fra min Lampe
Over Haven, over Hegnet, over langt, langt bort.
Og det lokker og det drager?
Ja det lokker og det drager,
Ved hans Hjerte det ham tager,
Til hans Kind det Blodet jager,
Og med længselslyse Blikke
Og med elskovsdrukne Tanker
Iler frem han utaalmodigt
Som en Stormvind, som en Bølge,
Som hans Skygge,
Som ham selv.

Og jeg glædes, og jeg ængstes,
Bliver rød og bliver bleg.
Ganske stille vil jeg sidde,
Jeg vil nynne,
Hvis jeg kunde!

Men jeg mangler næsten Aande.
Ganske stille vil jeg sidde,
Jeg vil stirre paa hans Billed.
Nu han kommer – kommer ikke,
Nu han kommer – kommer ikke,
Kommer ikke – kommer ikke.
O hvor stille! Jeg fortvivler.
Haahaa haa og saa saa saa!
Jeg leer ad din Skjønhed,
Din Elskov og min Tro,
Jeg leer ad din Tro og min Elskov!
Hvis du vidste, hvor rig jeg var ved dig!
Hvis du vidste! ...

Arabesk
Til en Haandtegnning af Michel Angelo.

(Kvindeprofil med sænkede Blikke i Ufficiene.)

Tog Bølgen Land?
Tog den Land og sived langsomt
Rallende med Grusets Perler
Atter ud i Bølgers Verden?
Nej! den stejled' som en Ganger,
Løfted' højt sin vaade Bringe;
Gjennem Manken gnistred' Skummet
Snehvidt som en Svanes Ryg,
Straalestøv og Regnbu'taage
Sittred op igjennem Luften:
Ham den kasted',
Ham den skifted',
Fløj paa brede Svanevinger
Gjennem Solens hvide Lys.

Jeg kjender din Flugt, du flyvende Bølge;
Men den gyldne Dag vil segne,
Vil, svøbt i Nattens dunkle Kappe,